

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 201.

Tredie Session.

59de Møde.

Lovetdagen den 16de Januar.

(Forts.)

Monrad (forts.): Det forekommer mig derfor at være klarere og bestemtere, om man ligesvem sagde: Fabrikken skal nedlægges; thi saa vidste man, hvad man stemte om, end naar man gjør Fabrikken's Nedlæggelse afhængig af en Betingelse, som man dog maa kunne vide, i Virkeligheden vil føre til det Samme. Det, som vil have Indflydelse paa, om man kunde ønske at fortsætte Fabrikken i nogen Tid, er jo, at denne Fabrik ved endeel af sine Frembringelser har vundet en vis Anerkjendelse og Paassjønneise, og har en saadan Betydning for Livet, med Hensyn til Udbredelsen af Kunstfands, at man nok kunde ønske at gjøre en Prøve med Fabrikken's Fortsættelse i et vist Aaremaal, s. Ex. 3 Aar, naar der ikke dermed vilde være forbundet nogen overordentlig Opoffrelse fra Statens Side. Jeg skulde derfor være meest tilbøielig til at stemme for Lovudkastet, saaledes som det er forelagt, navnlig efterat det ærede Udvalg har fundet sig foranlediget til at optage det stillede Endringsforslag.

Nothe: Det var netop den Maade, hvor paa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Fenger) motiverede sit Forslag, som foranledigede mig til at begjere Ordet, for at udtale, at jeg, som Medlem af Udvalget, er gaaet ind paa dette Forslag under nogle andre Forudsætninger end de, som forekomme mig at ligge i den ærede Rigsdagsmands Udtalelser. Det forekommer mig, at, dersom man vilde opfatte Forslaget paa en saadan Maade, som jeg synes, han nu vilde, nemlig, som om Prisen, for hvilken Fabrikken skulde sælges, alene skulde fastsættes efter den Indtægt, som kunde ventes af den i dens nærværende Til-

stand, saa vilde det, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) sagde, være omtrent det Samme som ligesvem at sige, at den absolut skulde sælges. Men dersom man alene stiller sig paa dette Standpunkt, saa vilde det være simplere at slutte sig til det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (Neb), som Medlem af Udvalget, og jeg troede derfor, da det nye Forslag kom frem, at det maatte være gaaet ud fra en anden Forudsætning, væsentligt fra den, hvorpaa Udvalgets Fleertal har stillet sig, nemlig, som den ærede Ordfører udviklede, at den Pris, som nu vilde kunde opnaaes ved at sælge Fabrikken, ikke vilde være lige med den, som vil kunne ventes opnaaet, hvis den med Held har været drevet i Løbet af 3 Aar, og at det ved Siden deraf vil være af Interesse for Industrien, om der ved en saadan fortsat Drift kunde vindes Sandsynlighed for, at denne Industriegreen fremdeles vilde kunne fortsættes. Jeg troede derfor, at det maatte være den ærede Forslagsstillers Mening, at Finantsministeren ved at ansætte en Pris som Minimum, for hvilken Fabrikken maatte sælges, ikke alene skulde tage Hensyn til den Indtægt, som den i sin nærværende Stilling giver, men ogsaa til den Indtægt, som den efter Sandsynlighed vilde kunne ventes at give, naar den under heldige Omstændigheder har været fortsat i nogen Tid og man derved har vundet en sikker Overbeviisning om denne Fabrikgreen's Fordeelagtighed. Skulde man derimod, som sagt, opfatte Forslaget paa den anden antydede Maade, vilde jeg for mit Vedkommende ogsaa finde det betænkeligt at gaae ind derpaa. Jeg troer imidlertid ikke, at det kan være at forstaae paa en saadan Maade; thi da skjønner jeg ikke rettere, end at det var langt simplere at gaae